

รธน. มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง

ป.วิ.อ. มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๗/๑

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ ห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานบอกเล่า แต่มิได้ห้ามอย่างเคร่งครัด ศาลมีดุลพินิจรับฟังได้ตามข้อยกเว้นในมาตรา ๒๒๖/๓ วรรคสอง ทั้งคู่ความฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีสิทธิร้องคัดค้านการรับฟังได้ และเพื่อคุ้มครองจำเลยในคดีอาญา มาตรา ๒๒๗/๑ ให้ศาลรับฟังพยานบอกเล่าด้วยความระมัดระวัง และมาตรา ๒๒๗ หากมีข้อสงสัยว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย บทบัญญัติทั้งสามมาตราดังกล่าวจึงเป็นการวางหลักการรับฟังและชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานในคดีอาญาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อประโยชน์ในกระบวนการค้นหาความจริง เป็นไปตามหลักนิติธรรม ใช้บังคับแก่คู่ความทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน โดยให้ความคุ้มครองคู่ความในการต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ มิได้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล มิได้ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล อีกทั้งมิได้เป็นบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยมีความผิดก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลได้กระทำความผิด ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง

ย่อโดย นางสาวนกวรรณ พรประสิทธิ์
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นางสาวพรพินี ปลูกเจริญ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๔

นางสาวณิชภา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒